VOLUME 58, JANUÁR 1, 1966 1966 No. 1. szám — 1966. január 1.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

ÉNEK AZ ÚJÉVBEN

Fölszállok hozzád, magas sziklaszálam,
Te változatlan minden változásban.
— Én Istenem! Csak tégedet ölelve
Száll nyugalom, száll bizalom szívemre,
Látván időnek örvénylő folyását,
Esztendeimnek sebes elfutását.
Fövényszem én, e zúgó habba vetve,
Honnan vegyek szót hála-énekembe?
Kegyelmedet, Uram, miképpen dícsérjem?
A múlt évvel, hogy nem fogyott el éltem . . .
Hogy napról-napra, habról-habra átvisz,
S elértem ím' ez új év hajnalát is..
Búban, veszélyben őrízőm Te voltál,
Szívem ha vérzett: fölibém hajoltál.
Adtál sebet, de azt be is kötözted,
Be azt is, amit emberek ütöttek
S bár vágyaimból vágyak még maradtak,
Legyen úgy minden, ahogy Te akartad!
Ez esztendőt is leteszem kezedbe,
Én lábaimnak ösvényt Te mutass, Te!
Vezess Uram s amit Te rám bocsátasz,
Nem félek én, legyen bár száz halál az!
Óh, engem a sír bizvást eltakarhat,
Megnyugtat ott is az, hogy Te akartad!
Hadd ölellek hát erős sziklaszálam,
Te változatlan minden változásban.
S neved a biztos diadal szavával
Az elzúgó időbe hadd kiáltsam!
Mert mit szívemnek? — Ha Te vagy vezére —
Évek halása, évek születése!

Szabolcska Mihály

Előre Krisztussal az új esztendőben!

"De egyet cselekszem: azokat, amik hátam mögött vannak, elfeledve, azoknak pedig, amik előttem vannak, nekik feszülve, célegyenest futok, hogy elnyerjem az onnan felülről való elhívás koszorúját, amelyet Isten ígért nekem a Krisztus Jézusban", (Fil. 3:14.)

Pál apostol küzdőtérnek nevezte a földi életet. Minden napi harccal állunk szemben. Talán akkor tudnánk ezt a legjobban megérteni, ha New York városban megállnánk a 42. utca s a Grand Central állomás előtt a reggeli órában s látnánk, hogyan futnak, sőt rohannak az emberek, hogy a munkából el ne késsenek.

Pál apostol nem gyakorolta és nem is tanácsolja a vissza tekintést. Ebben én teljesen egyet értek vele. Édesapám, édesanyám és öt testvérem, már Jézusnál van. Egyedüli vígaszom, hogy viszontlátom őket.

Az elmúlt év nagyon soknak csak keserüséget és bánatot hozott. Leesett több repülőgép, amelynek következtében özvegyek és árvák maradtak. Nem régen egy hajó sűlyedt el és több mint 90 személy életét vesztette, a hátra maradottaknak nagy fájdalmára. Sok hasonló tapasztalata volt az apostolnak is. A gyülekezetek is sok gondot okoztak neki, de különösen a korintusi, amellyel a legtöbb baja volt. Ettől kérdezi levele által; hogy menjek hozzátok, vesszővel, vagy szeretettel? Milyen jó, hogy Filipiben más volt a helyzet és a hangulat olyan, hogy fáradt lelke megpihent itt, éke és koronái között.

De vajjon Istennek milyen meglátásai vannak felőlünk? Eleget tettünk-e megbízatásunknak? Teljesítettük-e igéreteinket? S ha mérlegre állítana az Úr, nem-e találtatnánk hijával? Vajjon osztályzatunk elérte-e azt a magaslatot, hogy másik osztályba iratkozzunk? Ilyen gyengeségekre nem akar vissza emlékezni az apostol. Ne tegyük mi se. Urunkat is kérjük arra, hogy mind azt, ami botlást, roszcselekedetet elkövettünk, írja az 1965. esztendő rovására és dobja a Holt-tengerbe.

Lépjünk Isten elé úgy, ahogy egy kislány lépett egyik iskolában a tanító elé, amikor elöször kapott tintát, hogy azzal írjon. Mindjárt ráöntötte a tiszta papírra s a tanító elé lépve így szólt: "Tessék egy másik papirt adni, mert ezt bemocskoltam".

Bemocskoltuk mi is a múlt esztendőt. Kérjük Istent, hogy adjon helyette egy tiszta 1966. évet. De aztán vigyázzunk, hogy ezt be ne szennyezzük!

Kérjünk egy megújult tiszta szívet, amelyben ne legyen rágalom, gyűlölet. De legyen benne krisztusi érzelem, krisztusi eszme és erő!

Emeljük fel a hálaadás poharát Szövetségünkért, amiért még működhetünk. Sok nemzetiségü gyülekezet megszünt már anyanyelvének használatával. De nekünk még ebben is segítségünkre volt az Úr. Mind eddig — ahogy ezt Sámuel is mondta. Legyünk hálásak Menházunkért, Irodalmunkért, hogy még ezek is működhetnek. Haladjunk előre Krisztussal csatákat nyerve, akadályokat félretéve, mert csak így magasztosúlhat fel Jézus, akinek neve annyira édes, hogy szeretem gyakran említeni.

Azt kérdezzük többször, hogy vajjon mit hoz a jövő? Ki tudna belátni a jövő titkába. Ki azon töri fejét, az csak kába, — mondja a költő. Nem a mi dolgunk,

A JÓ ISTEN MINDEN ÁLDÁSÁVAL TELJES ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK KEDVES MUNKATÁRSAINKNAK ÉS OLVASÓINKNAK.

hogy a jövőt kutassuk. Stantly azt mondta amikor erről megkérdezték: "Azt nem tudom, hogy a jövő mit hoz, de ismerem azt, akinek kezében van a jövő". Ez nem más, mint Jézus Krisztus. Őreá nézzünk és úgy düljünk neki a jövőnek. Mondjuk az apostollal: "Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít". Pál nem volt pályatévesztett misszionárius. Célegyenest futott, hogy elnyerje a felülről való elhívás koszorúját. Nem törődött a kritikusokkal. Szobrot nem a kritikusoknak, hanem a hősöknek emelnek. Legyünk hősök ebben az esztendőben, hogy ennek befejeztével, mondhassa az Úr: "Jól van jámbor és hű szolgám, sokra bízlak ezután..."

NÉZZÜNK ELŐRE! Az idő nem áll meg. Forog, mint a kocsi kereke. Kutató tekintetünk azt keresi, mint tegyünk az előttünk álló esztendőben. Legyünk óvatosak és kezdjünk mindent Istennel, hogy vele is végezhessünk mindent! Keressük az Ő terveit, amelyeket általunk akar elvégezni. Vessük neki minden erőnket és tudásunkat akarat teljesítésének. Hallgassunk szavára, sőt kérjük is Sámuel szavaival: "Szólj Úram, mert jól hallja a te szolgád".

Mint Szövetségnek, vannak céljaink is.

1. Kevesen vagyunk, de a Tenger is cseppekből áll. Helyezzük előtérbe az evangéilzálást. Új misszió megnyításokra kevés lehetőség van, de kedveltessük az evangéliumot akár magyar, akár angol nyelven. Istent minden nyelven lehet dícsérni. Egyénileg is szép munkát lehet végezni. Nem régen tanultuk a vas. iskolában Naámán betegsége történetét, gyógyulását és megtérését s mind ebben egy szolgáló lány volt az eszköz.

2. Tartsunk hítmélyitő előadásokat. S ha ezek az összejövetelek nem nagyon népesek, ne kedvetlenítsen el bennünket. Jézus a kicsiny sereget biztosította arról, hogy országot adott neki Isten.

3. Kül misszió munkánk is van. Argentinában Pintér Sándor testvérünk és gyülekezete, mifelénk néznek és várják segítségünket. Konvenciónk felkérte Dr. Király Ferenc testvért, hogy tegyen egy missziói terepszemlét Bécsben, ahol — állitólag — sok magyar van. Kanada nyitva áll. A Torontó-i gyülekezet prédikátor nélkül van. Utánpotlás nincs. Boliviában a kedves Cserepka testvérék dolgoznak a kanadai Angol misszió támogatásával. Magyarország, Románia, Jugoszlávia, várja a felszabadulást.

BOLDOG ÚJ ÉVET KIVÁN MINDENKINEK!

Vér Ferenc, elnök

BOLDOG ÚJ ÉVET KIVÁNOK!

"Mert ímé új egeket és új földet teremtek és a régiek ingyen sem emlittetnek, még csak észbe sem jutnak". (Es. 65:17.)

Ki tudná megmondani, hogy hányszor mondjuk, írjuk és olvassuk ezt a köszöntést. Sokkal hamarább megértjük ennek tartalmát. Ez mindenkinek az imádsága, ami annyira be van vésődve az ember érzetébe, hogy ha nem is mondjuk, hogy kitől kívánjuk ezt, mindenki tudja, hogy Istentől. S mivel ez így van, valamilyen fajta hittel kell kapcsolatban legyen. Hit által áldotta meg Izsák Jákóbot és Ezsaut a "jövendőkre nézve" "Hit által áldotta meg a haldokló Jákób József mindegyik fiát és botja végére hajolva imádkozott az Istenhez". (Zsid. 11:21.)

A boldog új év kívánás, másokért való imádkozás. Mintha benne lenne az óhajban ez, hogy nekem is úgy lesz boldog új évem, ha másnak is boldog lesz az év...

Ez egy visszatérésért való imádság is. Ebben nem csak az év minőségét kívánjuk egymásnak, hanem a szív minőségét is. Ilyen értelmet ád ennek Ezékiel könyve (36:26 v.)

De nem elég csak kívánni a boldog új évet, hanem dolgozni is kell azon, hogy boldog legyen az esztendő. Nyissuk ki szélesre a szeretet kapuját az isteni szeretet segítsége által. Ha ezt tesszük, akkor hallgatja meg Isten a kívánságunkat és meglátjuk, hogy milyen sokan lesznek boldogok.

Kétségtelen, hogy az új esztendő újabb feladatokat is hoz magával, amelyeket nekünk el kell végeznünk és pedig szeretettel s annak nevében, aki minket egy új életre hívott az Ő fiában Jézus Krisztusban. Megbízatásaink lehetnek újjak, de a megbízónk csak az, aki volt. Ugyan az a hang hív bennünket, Jöjjetek hozzám! Jó az ismerős hangot követni!

A jó Isten kegyelme az, hogy ugyanazokat, a leckéket adja fel nekünk, amelyeket elődeinknek is feladott és nekünk is nem most először. A tantárgy ez: "Szeressétek egymást". De valami baj kell legyen ekörül a feladat körül. Nem akarjuk megtanulni és hanyagok vagyunk ennek jegyében élni s akkor csodálkozunk, hogy terveink nem mennek előre, vagy egyenesen össze is omlanak.

Jó lenne, ha így új év körül mi magunk próbálnák megállapítani, hogy hogyan is áll a mi szeretetünk Isten iránt, aki minden szeretetét ránk pazarolta és hogy áll embertársaink iránt, akiktől várnánk a szeretet megnyílvánulását, annak viszonzása nélkül. Próbáljunk az új évben jobban szeretni és többet szolgálni. Feladatainkat jobban teljesíteni!

Ilyenkor jusson eszünkbe az is, hogy lapunk előfízetési ideje lejárt. Testvéreim! Lapunk — eléggé limitált — olvasó táborában 138-an vannak hátralékban. Ezek közt több olyan is, aki 1963 óta nem fizeti a lapot és (jó neveik vannak a legtöbbnek). Vajjon a te neved nincs ezek közt? Nem olvastad még ezt: "Senkinek semmivel ne tartozzatok". Oda, ahol ezt fizetni nem tudják, örömmel küldjük. De itt amerikában ugyan ki ne tudná fizetni. Az évet boldogítanád részünkre ha rendeznéd ezt is ennek kezdetével. Ne nézd testvérem, hogy a gondhegyek közt búgdácsoljunk amikor lapunk előállítási számláját fizetni kel. Hiszen sokszor írtad, hogy nagyon szereted a lapot...

Isten áldása nyugodjon meg lapunk minden kedves olvasóján!

BOLDOG ÚJ ÉVET KIVÁN MINDENKINEK,

Szász János iro. pénztáros

Ágoston Ernő:

Uram, bocsásd el szolgádat békességgel...

Utolszor is nevedet szólítom,
Imám harangját halkan megkondítom;
Nem ejtek ki egyetlen árva zokszót,
Csak megköszönöm Neked azt a sok jót,
Mit életemben számomra nyújtottál;
S ha haragodban olykor rám sujtottál,
Azért tetted, hogy tisztuljon meg bennem
A Hozzád szálló, alázatos lelkem.

CSAK IDEIG — ÓRÁIG

(Jan. 5:35.)

"Rohan könyörtelen az idő" — így írta az énekíró már néhány évtizeddel ezelőtt. Ma talán mégjobban átérezzük e mondat igazságát. Rohan az idő, olyan gyorsan peregnek az események, hogy sokszor megsemtudjuk figyelni őket egyenként. A modern híradás technika mégjobban fejleszti ezt az ütemet, mivel az egész világon történő eseményeket közli. Alig vettük tudomásul az egyiket, máris halljuk a másikat. Nincs időnk megállni, megfigyelni, kiértékelni egyes dolgokat, mert szakadatlanul pereg az idő gépezete. Olyan az idő forgása mint a film, megállás nélkül pereg szemünk előtt, hiába tetszik meg egy kép jobban mint a másik, nem állhatunk meg, nem szemlélhetjük tüzetesebben, mert már ott a másik.

Ha jól megfigyeljük önmagunkat észreyehetjük, hogy ez a rohanó idő nagyon formálja jellemünket. Mindjobban elveszítjük a képességet arra, hogy megálljunk valaminek szemlélésére. Sőt nehezünkre esik már a gondolkodás, a koncentrálás is egy bizonyos dologra. Nem vagyunk képesek, néha nem is vagyunk hajlandók, valamilyen esemény vagy élmény feldolgozására, mert várjuk az újat.

Ez az állapot jelentős kihatással van lelkiéletünkre is. Vegyük csak a karácsonyt. Hallottuk a karácsonyi üzenetet, talán itt ott gondoltuk: behatóbban kellene foglalkoznunk az igével, hogy megismerjük gyakorlati jelentőségét saját életünkre nézve. De most, hogy elmúltak az ünnepek, visszatérünk a hétköznapi események sokaságához és a karácsonyi üzenet döntő jelentősége rejtve marad számunkra. De nem csupán a karácsonyi üzenettel van ez gy, hanem általában a Szentírás igazságaival. Ezeknek felismeréséhez és megértéséhez idő és csendesség kellene. Nem lehet őket úgy futtában átpillantani. Nem elég az, hogy egy évben egyszer megemlékezünk Jézus Krisztus születéséről, ahogy ma sokan teszik. Ez az oka annak, hogy sok úgynevezett keresztyénnek fogalma sincs az evangélium lényegéről.

Bár azt kell mondanunk, hogy ennek már nem csak a rohanó idő, s a pergő események az egyedüli okai. Ez már beállitottság kérdése is. Jézus ezt egyszer amikor a zsidókkal keresztelő Jánosról beszélt a következő képpen fejezte ki. "Ő az égő és fénylő szövétnek volt, de ti csak ideig — óráig akartatok örvendezni az Ő világosságában". (Jan. 5:35).

Igy vannak sokan Krisztussal is. Ideig — óráig szeretnek vele foglalkozni. Karácsony, húsvét s a többi nagy ünnepekkor egy kicsit vallásoskodnak, de mélyebben sosem hatolnak bele Isten igéjébe, annak igazságába.

Sok ugyn. keresztyén úgy van Istennel mint az a hindú diák aki nekem egyszer a következőket mondotta: "Nem tudom megérteni, hogy maguk miért keverik a vallást annyira a mindennapi életbe, állandóan templomba mennek, és még otthon is olvassák a bibliát, s imádkoznak. Én időnként egy teljes napot böjtölök és akkor teljesen Istenre koncentrálom magam, ezzel le van tudva megint egy jó időre minden vallásos kötelességem, kielégítettem vallásos hiányomat".

"Ideig — óráig örvendezni az Ő világosságában" ez azt jelenti, hogy Jézus Krisztust lefokozzuk a pogány bálványok színvonalára.

Milyen volt az elmúlt karácsonyi ünneplésed, kedves barátom? Vallásos érzelmeid kielégítése? Ideig — óráig való elmélyülés vallásos gondolatokba? Ha csak ennyi akkor meg kell mondanom, hogy ez nem méltó az Isten fiához. Ő aki elhagyta a menny dicsőségét leszállt a bűnös földre, hogy téged is kiragadjon a bűnből, többet érdemelt volna. Ő azért jött, hogy neked állandó közösséged legyen Ő vele, és rajta keresztül az Istennel. Nem csak ideig — óráig, hanem szűntelen veled akar lenni, szeretetével, kegyelmével, áldásával betölteni életedet.

Miért akarsz csak ideig — óráig Krisztus közelségében lenni? Félsz, hogy elmulasztasz valamit ha Jézussal élsz. Mint az a fiatal ember aki azt mondta: majd később térek meg, előbb hadd élvezzem életemet.

Kedves barátom, az élet csak akkor igazán szép ha Jézussal éled. Ha a velevaló közösségből meríted az erőt az élet küzdelmeihez, ha tapasztalod vezetését, megőrzését, áldását. Ha az Ő akarata célt és tartalmat ad életednek.

Rohan könyörtelen az idő. Még ma van alkalmad Krisztussal való kapcsolat felvételére. Ne mulaszd el ez alkalmat mert életed boldogsága és örök életed függ rajta.

Evangéliumi Üzenet
lelkipásztora

FIÚSÁG

Folytatás a dec. 1. számból

A legtöbb gyermek egyforma abban, hogy ragaszkodik szüleihez. Ennekdacára százszor is kell tanítani az engedelmességre és a szülők akaratára, mert feje az ő saját gyermekteendőivel van tele. A neveletlen vagy a rosszulnevelt gyermeket a társadalom azonnal felismeri mindenki és aszerint osztályozza is. Ugyanez a viszony a mennyei értelemben, a lelki gyermekekkel is. Természetesen fiúi értelemben. Az Urnak félelme feje a bölcseségnek, de a bölcseséget és az erkölcsi tanítást a balgák megútálják! Azért van az Úr példázatában Öt okos szűz és öt balga szűz. A szüzesség pedig a tisztaság fogalmát fejezi ki.

*

Az egyetlen igaz tanító, akire nem volt méltó e világ, hogy lába Földünket érintse, azért jött, hogy az Isten akarata felől mindig szörnyű zűrzavarban lévő emberiséget — elsősorban az ő választott népét — felvilágositsa, azt előttük könnyen érthetővé és követhetővé bemutassa, saját példaadásával. Azért nem volt sem égen sem Földön senki, aki erre a nagy feladatra csak ránézni is tudott volna és Ő vállalta és megoldotta: A megváltás műve kizárólag az Ő feladata volt, de az Ő választottainak üdvözítésére adott két parancsolat a fiaknak adja tudtúl az Atya akaratát, még pedig oly egyszerüen és világosan adja tudomásunkra, hogy azt minden istengyermek is megértheti:

1. Szeresd a te Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes elmédből és minden erődből.

2. Szeresd felebarátodat — mint magadat.

E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták. Tudjuk, hogy megtartásától függ örökéletünk.

Úgy az egyén, mint a társadalom mindig újat, szenzációsakat vár. Mindig mást vár. Mindig vár. Azért kell a mindig új prédikáció és mindig új lélekszórakoztatás. Olyat vár, ami meg tudná nyugtatni a lelkiismeretet, de úgy ám, valami legalább is 50 százalékos kiegyezéssel Isten kívánalmaiban. Gyermekfejjel lehet ilyet gondolni és talán tenni is lehet, mert a gyermek ugyan szereti az atyját, de fogalma sincsen annak komolyságáról. A kedves fiú azonban már nem ilyen tudatlan, ő szorgalmasan keresi atyja akaratát és hogy mivel szolgálhat jókedvére.

Folytatás az 5-ik oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—0—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

MULT, JELEN, JÖVŐ

Zsol. 40:6.

Ebbe a három szóba van keretezve életünk folyamata. A multat lemorzsoltuk, a jelent öröljük, a jövő kecsegtet bennünket, de nem merünk hinni igéreteiben, mivel a mult csalódásaiból mérjük le a jövőt és kételkedve kérdezzük: "Kicsoda láttat velünk jót?"

A mult nagyon változatos volt, melybe ha vissza tekintünk, koporsót látunk mögöttünk, amely mellett megtörten s nagy szívfájdalommal álltunk, mert talán életével annak, akit az magába zárt, életünk is egy zátonyra futott hajóhoz vállt hasonlóvá, vagy pedig reményünk tavaszi virágát hervasztotta magába . . .

Látunk mögöttünk élő halottakat is. Igen, olyanokat, akik csak léteznek, de nem élnek. Megfájdítja ez szíveinket a részvét írtó nyomása alatt. Aggódunk miattuk éppen azért, mert ők nem törődnek magukkal. Nem veszik észre azt, hogy a törzsről levágott ágak lettek és csak látszat bennünk az élet . . .

Látunk elzülött tékozló gyermekeket. Nem tudunk szabadulni attól a szomorú jelenettől, amikor a dombon épített atyai háztól lavinához hasonlóan gurultak a mélység felé, nem törödve szíveink fájdalmával, nem hallva vészkiáltásainkat, kinevetve értük hullatott könnyeink özönét . . .

Láttunk megtört barátságot. Pedig annyira egyek voltunk, hogy csak élettársunk állt nálánál közelebb hozzánk s ma azt kell tapasztaljuk, hogy ellenségeink csoportjához vezető szerepet játszik . . .

Ha vissza hallgatunk, halljuk az élet tengerének irtózatos morajját, amely megfélemlített bennünket. Életveszélyel fenyegetett és létfentartásunk forrásának kiszáradásával ijesztett.

De fordítsuk tekintetünket más irányba is.

Nem csak koporsó mellett álltunk, hanem bölcső mellett is s így nem csak a rettenetes halált láttuk, hanem a viruló életet is. A törzsről — melyhez tartozunk — levágott ágak, hűtlenné vállt barátok helyet, ha nem adott még másikat az Úr, akkor úgy indított bennünket, hogy megszükült környezetünket jobban szeressük. Talán már a tékozló gyermeket is felrázta és visszasa is küldte az elhagyott otthonba. Ha nem, akkor csak álljunk az ajtóban, mert vissza jön. Nem megy olyan könnyen mint az eltávozás, mert mint fentebb írtunk, az atyai ház dombra van építve, hogy messziről meglássa a magába szállt gyermek, de sokkal nehezebb hozzá a feljutás, mint volt az eltávozás. Vissza felé kapaszkodni kell . . . S mielőtt az élet tengerének felbőszült hullámai fölöttünk össze csaptak volna, észre vettük, hogy valakinek a keze vissza tartotta azokat. Ez Isten keze volt!

A jelen megtekintés, két érzést kell kiváltson nálunk:

Első a csodálkozás.

Csodáljuk, hogy elértük eszményeinket, amelyekben nagyon sokan lemaradtak tőlünk. Csodáljuk, hogy annyira közel jött hozzánk az Úr. "Én nem tudom miként adott Isten nekem hitet . . .? Csodáljuk azt, hogy élünk. Milyen sokan mentek már el közülünk azok, akik velünk együtt kezdték a mult évet. Csodáljuk, hogy Isten még mindig kezeiben tart, mint eszközöket, terveinek keresztül vitelében, stb.

Másik a hálaérzet.

Ne engedjük magunkat elkapatni saját érzelmeinktől és ne magunknak hizelegjünk elért sikereinkért, hanem éljünk tudatában anak, hogy a mi megtartónk Isten volt. "Ha az Úr nem lett volna velünk, elevenen el nyeltek volna bennünket". "Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői".

Isten közel jött hozzánk, mert előbb el jött hozzánk Jézus s bennünket megmosott, megtisztított s amikor már így énekelhettünk: "Lehullott, lehuliott lehullott, Minden teher szívemről lehullott, akkor jött hozzánk az Úr"

"És Ő jár velem, Beszélget nekem,
Mondja, én az övé vagyok,
És a nagy öröm, melyben osztozunk,
Erről még sok nem hallott."

A jövő.

A jövő erősen le van fátyolozva. Olyan, mint a karácsonyi Mikulás. Ki tudná megmondani, hogy mosolyog-e, vagy redős a homloka.

Vajjon nem-e úgy jön hozzánk, mint ment Joáb Abnerhez. Mintha megakarta volna csókolni és átütötte őt.

Vajjon hozza majd arany tálcán ellenségünk fejét, mint Salome vitte anyjának keresztelő János fejét.

Vajjon közeledik-e felénk teli gabonás zsákokkal, mint Jákob fiai atyjuk sátorához, vagy kezében hét széltől kiszárított búza kalásszal állít elénk.

Vajjon ünnepélyre hív majd bennünket mulatni, mint Absolon Amont és aztán agyonüt.

Ki tudna ezekre a kérdésekre feleletet adni!

De nem is lényeges az. Fontos, hogy mindig és mindenütt Jézussal. Ahol Ő van, az éj napallá, a keserü édessé, a Pokol Mennyországá változik.

M. A.

PÁSZTOROK

Luk 2: 8-20.

Most aludt el. Álmában mosolyog.
Pihenés kell az elgyötört, szüzi testnek.
De felriad. Jönnek a pásztorok.
Jászolban fekvő kisdedet keresnek.

Botladozó szavuk angyalt emleget.
Ragyogó szemük álmélkodva néz szét.
Nekik mennyei angyal hírdetett
Nagy örömet, Megtartó születését.

Ő az! Itt a jel! Dicsőség az Urnak!
A szüzanya szemében a fények kigyúlnak.
A kicsiny gyermek pedig pihen békén.

Angyalok és pásztorok glóriája
melengetőn, biboran borúl rája,
a jászol szegényes királyi székén.

T. E.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

A SZŐNYEG

A végtelenben, tér s időnek
Örök határin, messze, túl,
A mindenségnek múlt s jövőnek
Szövőszékénél úl az Úr.

Szövi száz meg száz emberélet Ú
szép tarka, hímes szőnyegét...
Hol napfényt sző bele, hol éjet,
Igy lessz hol fényes, hol setét.

Szál, szálba fonva, vagy bogozva
Keresztbe szőve át meg át,
Egymás erejét sokszorozza,
És fényt és színt egymásnak ád.

De amint éltünk gyenge szála
Az óriás szőnyegbe fut,
Nem eszmél buja mély okára,
S dícsőségéről mit sem túd.

S ha valaki e földről itten
A szőnyeg visszájára néz:
A szíve összeretten,
Oly kusza rajzú az egész.

De fényében egy szebb jövőnek
A rokka mellől nézve túl:
Dicső remekmű lessz a szőnyeg,
Mit életünkből szőtt az Úr.

NÉMA HIVOGATÁS...

Kornya Mihály testvér igehírdetései, a kezdet nehézségeibe ütköztek, különösen a hely és alkalom hiánya miatt. Sokszor elment. Ki a faluból eredmény nélkül. De egy belső hangra mégis visszafordult.

"Bement az első utcába és a közepe táján benyított az egyik házba. Udvaron, konyhán át beérkezik a szobába. Köszön.

— Jónapot kivánok.

És bennt a házban egy középkorú asszonyt talál. Az asszony bátran fogadja a köszöntést:

— Adjon Isten. Üljön le.

Rövid beszélgetés után Kornya tv. rátér az ige rövid tájékoztatására.

— Jó asszony, én Krisztust követő baptista lettem, mert úgy keresztelkedtem meg, mint az Úr Jézus Krisztus: bemerítkeztem folyóvízbe. Én ezt szeretném ebben a faluban megmagyarázni, hogy az az igazi helyes eljárás. Hát megengedné azt, hogy itt, ebben a házban erről beszéljek az embereknek, azoknak, akik idejönnek?

Megengedem szívesen, de hogy jönnek ide az emberek? Mert nincsen akit elküldjek, én meg nem mehetek híradónak a jószágok miatt, meg a házat sem hagyhatom itt, az uram meg csak délután jön haza.

— Na jó, — feleli Kornya tv. az is jó, ha megengedi. Az Úr majd segít. Kornya tv. kimegy az udvarra és körülnéz. Majd kimegy az utcára és ott is nézgelődik. Majd visszamegy a szobába s azt mondja:

— Jó asszony, ha van egy kis asztala, meg egy fehér abrosza, legyen szíves adja ide.

— Van. — És mindjárt odaadja mind a kettőt, közben mosolyogva nézi fígyeli Kornya tv.-t.

Kornya tv. pedig kiviszi a kis asztalt az udvarra, leteszi a nagykapuval szembe. Ott ráteríti a fehér abroszt, ráhelyezi a bibliát, aztán kinyítja a nagykaput. Majd ezek után Kornya tv. visszamegy a szobába és onnan figyeli az asztalt.

Ez a különös eljárás tetszik az asszonynak és megkérdezi, miért csinálta ezt?

— Azért — mondja Kornya tv., — mert a Biblia elvégzi a maga dolgát és fog hívogatni.

Az emberek az utcán jönnek-mennek. A nyitott kapun át benéznek az udvarra, látják az asztalt az abrosszal. Megállnak. Gyerekek is jönnek. Némelyik elmegy az asztalhoz megnézi a könyvet. Elszaladnak... Visszajönnek az édesanyjukkal, vagy édesapjukkal. Tünődnek... Mi van itt?... Miért van nyitva a nagykapu?... Miért van itt az asztal, a biblia?

Van, aki bejön a házba és már beszél Kornya tv.-el. Igy aztán lassan-lassan az udvarra gyűl és az asztalnál megáll vagy 15-20 férfi, nő, gyermek.

Kornya tv. kimegy a házba bejött érdeklődővel. Köszönti az egybegyült embereket. Elmondja röviden élettörténetét, megtérését és megkérdezi, hogy meghallgatják-e, hogyha beszél a bibliából?

Mindnyájan mondják:

— Meghallgatjuk.

És Kornya tv. prédikál...

Többeknek tetszik a beszéd. A prédikálás után megkérdezi a "hallgatóságot", hogy estére eljönnének-e, hogyha ittmaradna és ismét beszélne a bibliából?

— Eljövünk — mondják többen. Kornya tv. ismételten meghívja őket és kéri, hívjanak másokat is... Ismerősöket.

Eljön az este és a szoba megtelik hallgatósággal. Kornya tv. prédikál és az Ige magva el van vetve."

Szemelvény: Kornya Mihály. úttörő paraszt-apostol krónikájából. (Kiadja: Balla B. György. New York.)

Folytatás a 3-ik oldalról

Fiuság

Az Úr szava iránt való engedelmesség, több minden áldozatnál, mert az engedetlenség olyan mint a varázslás bűne, vagy a bálványimádás. Sámuel 15, 22-23.

Ez természetes! Mert minden engedetlennek van valami fontosabb, mint Isten szava. (.....

Az apostol azonban így szól: Istennek kell inkább engedelmeskedni, hogynem az embereknek! (Csel. 5, 29.)

Minden engedelmes fiúnak így szól Isten igérete: Ha pedig szorgalmatosan hallgatsz az Urnak a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát, akkor e, földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened. És reád szállnak mindez áldások és megteljesednek rajtad ha hallgatsz az Urnak a te Istenednek szavára:

Áldott leszesz a városban és áldott a mezőben...

Áldott leszesz bejöttödben és kimentedben... cmfwyp cmfwy cmfw

Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, amire ráteszed kezedet és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ád tenéked.

Az Úr felkészít téged magának szent néppé, amiképpen megesküdt néked ha megtartod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait és az Ő útain jársz.

És megérti majd a Földnek minden népe, hogy az Urnak nevéről neveztetel és félnek tőled...

És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká és mindinkább feljebbvalóvá leszel és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket Én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat... el nem térvén egy igétől sem; sem jobbra, sem balra.

Természetes, hogy nem ezekért szereti az igazi fiú az atyját, hanem megbecsüli a fiúság feltételeit igaz hűségből és kipróbált szeretetből:

Mert aki szeret az Úr, megdorgálja és megostoroz mindenkit, akit fává fogad! Ha a fenyítést értelmesen elszenvedtük, akkor úgy bánik velünk, mint fiaival.

NYIL

LEVÉL EGY ISMERETLEN MAGYAR LÉLEKNEK ·

Kedves Magyar Testvérünk!

Levelünkkel azért kopogtatunk be, mert erre felkértek. Ugyanakkor nagy öröm számunkra, ha szolgálhatunk valakinek.

Tudjuk, hogy a halál minden embernek próblémája. Tudjuk, hogy a halál után csak két megoldás van: örökké tartó szenvedés, vagy örökké tartó boldogság Istennel. Azt is tudjuk, hogy hovatartozásunkat CSAKIS itt e földön, halál előtt, azaz életünkben, egyénileg lehet eldönteni. Az örök boldogságot (üdvösséget) kiérdemelni nem lehet! Krisztus az egyetlen út oda. Ő halt meg érettünk a kereszten, hogy vérének bűneinkért való ontásával lehetővé tegye a bűnbocsánatot.

Mivel Isten Igéje, a Biblia nyílván mondja, hogy mindannyian vétkeztünk, azaz bűnösök vagyunk (Rom. 3:23), s mivel bűn az üdvösségbe nem mehet, így IDŐBEN kell rendeznünk a bűn kérdést! Istennek emberek iránti nagy szerelme megteremtette erre Krisztusban a lehetőséget:

a/Bűnt bánva
b/Bűnt vallva
c/Krisztust szívünkbe hívva
d/s rendelkezve azzal a biztos hittel, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, és Megváltó, aki vérét értem ontotta, átmehetünk az elkárhozás állapotából az üdvösülés állapotába MOST!

HALÁL UTÁN NINCS KIÚT!

Krisztus azért halt meg, hogy megbocsáthasson, hogy szívünkbe jöhessen, hogy üdvösséget adhasson. Szabad ilyen nagy szeretetet és áldozatot megvetnünk, nekünk kicsiny teremtményeknek? Nem gondolom! Pedig nem is fontos, hogy atheisták legyünk, nem is fontos, hogy vallástalanok, pogányok, vagy tudatlanok legyünk; elég, ha megvetjük nagy szerelmét, s nem fogadjuk be Krisztus a fenti 4 lépés szerint személyes Megváltónknak, s máris negatív magatartásunkkal (bár nem is szembeszálló, támadó), bezárhatjuk magunk előtt az üdvösség ajtaját. Határozatlanságunkkal így tehát mégis szándékosan döntünk az örökkön-örökké tartó, égő szenvedés mellett.

A kárhozat biztos az enyém, ha Krisztus nincs szívemben, és ha ezzel kapcsolatban nem volt egyszer életemben egy határozott döntés.

Az üdvösség biztos az enyém, ha Krisztus az enyém!

Nagy örömmel szeretném mondani, hogy számomra mindennél nagyobb kincs és kibeszélhetetlen öröm, hogy Jézus Krisztus kérésemre megbocsájtott hívásomra szívembe jött és a Bibliában megírt igéretei alapján, örök üdvösséget adott: **Most!** Tudom előre halál utáni sorsomat, ill. hovátartozásomat. Mivel ez nagy öröm számomra, ezért szeretném mindenkinek továbbadni.

Naponta olvasom a Bibliámat, hogy egyre jobban megértsem Istennek életemre vonatkozó akaratát. Naponta keresem imaközösségben az Urral való kapcsolatot (kéréseimmel, hálával, dicsőítéssel, könyörgésekkel), s hallgatom hétről hétre üzenetét az Isten házában.

Tudom, hogy levelem esetleg túl bizalmasnak hangozhat, de szeretném tudni, hogy az Ön jövője is biztosítva van-e már Istennel a mennyben? Örök öröm lesz az osztályrésze halál után? Vagy még bizonytalan? (Sajnos a bizonytalanság legtöbb esetben elkárhozás). Lehet bizonyosnak lenni, és máris örülni a megbocsájtás, az üdvösség felett, mert Isten elkészítette az útat és lehetővé tette ezt.

Ha még nem rendezte volna el életében a fenti fontos életbevágó kérdéseket (Bűn, üdvösség), akkor az előző hasában írt 4 pont szerint hadd kérjem meg, hogy tegye meg most, mielőtt késő lenne. Szeretném hinni, hogy Ön is átérzi ezen döntésnek fontosságát.

Ha valamilyen okból nem hisszük el Istennek életünkre szóló üdvre vagy kárhozatra vonatkozó tervét, azzal sajnos a tényeken nem tudunk változtatni. A döntés tehát nagyon fontos!

Kedves Magyar Testvérem, nagy öröm lenne számomra, ha tudnám, hogy az Ön élete is Krisztusé és halál utáni állapota biztos üdvösség, Isten kegyelméből és az Ön döntése alapján. Isten, aki annyira szerette e világot, hogy egyetlen egy Fiát szenvedésre adta helyettünk és érettünk, tárt karokkal várja bűnbánatunkat,

bocsánatkérésünket
Krisztus befogadásunkat
és Fiában vetett hitünket,

hogy ezért ajándékba bocsánatot, Krisztust és örök üdvösséget adjon önnek. Lehet, hogy eddig is vallásos volt. Lehet, hogy imádkozott és Bibliát is olvasott. Talán még szolgált is. Mégis nem tudja, hogy mi történik életével a halál után. Ne várja bizonytalankodva azt a pillanatot, hanem nagyon kérem, döntse el most a 4 pont szerint, hogy Jézus az I. Ján. 5013 szerint és a Ján. 3:16 szerint odaadhassa önnek az üdvösség feletti bizonyosságot és örömet MOST!

Őszinte szeretettel üdvözli,
Valaki, akiért Jézus meghalt:
M. Mné.

AKIRE TE RÁBIZHATOD MAGAD

Újra itt van egy esztendőnek vége. Az Urnak 1965. esztendeje az évnek utolsó napjával Sílveszterrel befejeződött. Ez a változás a mi gondolatainkat vissza tereli az elmúlt esztendőre. Az év utolsó napja olyan az ember életében mint egy határ kő, ahol megáll, és gondolkodik az elmúltról, és a jövőről... mulandóságról, és az életről. Az év forduló napja alkalmas arra, hogy az ember önmagát meg vizsgálja, mérlegre tegye dolgait, feltegye önmagának a kérdést; hogyan éltem az elmúlt évben? Megtettem e mind azt amit Isten kíván tőlem a társadalmi, gyülekezeti és családi életben stb.

Isten az ember életének határt vetett... Az esztendők gyorsan el tünnek egymás után. Egy év a mi életünknek jelentős része. A mi éveink rohannak egymás után, mint a sebesen folyó víz, eltünnek mint a száraz homok az ember tenyeréből. Ha vissza gondolunk éveinkre, úgy tűnik nekünk mint a tegnapi elmúllott nap.

Nincs semmi az életben mely egy álló helyzetben marad, ami meg nem változik, Senki sem túdja mi lessz holnap, mit hoz az új esztendő. Én nem tudom az én életemben, Te a tiedben. Ezt nem túdják még azok se, akiknek kezükben van a világ kormányzása. Ezt nem túdják Washingtonban se Moszkvában, Pekingben vagy Londonban. Ebben a nagy bizonytalanságban él ma a világ népe. Ha fel emeljük szemeinket, s bele nézünk a világ horizontjába sötét felhőket találunk. Ebben a nagy bizonytalanságban az emberek különféleképpen reagálnak. Vannak akik állandó aggodalomban, félelemben, és rettegésben élnek. Az emberiségnek másik része szemet húny a dolgok felett, semmivel nem törödve a mai napnak örül, és él, azt mondja, lessz ahogy lessz.

Mind ezeket át gondolva akaratlanul is az a kérdés foglalkoztat bennünket, hogy milyen alapot építsünk fel magunknak, ami biztosítja a mi életünket. Sokan önmaguknak hisznek, szorgalmas takarékos munkájukba, egészségükbe, vagyonukba, tudásukba, jóállásukba bíznak. Ezek mind materiális dolgok, melyek egy szép napon elmúlhatnak. Az első és második világ háborúk melyek a mi életünkben zajlottak le, személyesen át éltük, erős bizonyítéka annak, hogy akik ezekben bíztak na-

gyot csalódtak.

Bizzúnk a körülöttünk élő emberekben? Jó szomszéd, jó barát, élettárs, szüleink, vagy gyermekeinkbe? Mennyi sok boldogtalan házas élet van pedig ezek esküvel fogadtak hűséget egymásnak. Milyen szomorú, hogy sok szülő el hagyja gyermekét, gyermekek szüleiket. Mind ezek a bizodalmak hasonlithatók egy kötélhez mely szálakból részekből van össze fonya. A kötél szálak elszakadhatnak, vagy ha valaki a kötelet elvágja; akkor összes reménységünk elveszett, terveink a semmiségben el tünnek.

Az évnek kezdetén kik azt mondják "MI BIZUNK AZ ISTENBEN" aki bennünket nem hagy el. Kedves Barátom talán te ahhoz a csoporthoz tartozol akik azt mondják, nem tudom ezt megtenni, mert nem tartozom a vallásos emberek közé, nem tartozom azok közé akik hisznek az Istenben. Mind ezek dacára neked be kell azt látni, el kell ismerned, hogy akik Istenben bíznak és hisznek, csak azok tudják Isten segítségével életüket egy biztos alapra építeni. Pál apostol a Korintusiakhoz irt levelében 3:11. azt irja; "Mert más alapot senki sem vethet azon kívül, amely már le van rakva, ez pedig a JÉZUS KRISZTUS.

Talán érdekel téged kedves barátom, hogy honnan van az, hogy mások tudnak az Istenben bízni és hinni, te pedig nem. Erre a felelet ebben a rövid mondatba van sürítve; *Istenre hagyom magamat*, hogy ezt te is megtudjad tenni, sok mindent el kell hagynod. Nem szabad önmagadban bízni. Neked egyedül Istenben kell hinni, és bízni, aki téged teremtett, téged elhívott és megváltott az örök életre. Ez egy bizonyos áldozatba kerül, mint minden más értékes dolog az életben. Aki ezt nem teszi meg elhagyatva marad egész életében.

Mit kívánjak nektek kedves olvasóim erre az új évre. Tudom, hogy a ti leveles ládátok tele van jó kívánságokat tartalmazó üdvözlő lapokkal. Sok jó dolgot kívánnak neked barátaid, rokonaid, boldogságot egészséget, örömet. Én azt kívánom neked hogy az életben legyen valaki, akire rábízhatod, rá hagyhatod magad. Kívánom, hogy megtaláljátok azt, aki bennünket soha el nem hagy... Az Úr Jézus Krisztust... Kezdjünk egy új életet az új évben az Isten kegvelmével. Ez legyen a mi legbensőbb imádságunk; "Tiszta szívet teremts bennem, óh Isten, és az erős lelket újjítsd meg bennem"; melyel a Te nagy neved dicsőítésére élhessünk. Zsoltár 51:12.

Eifert Ádám Chicago

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

LEVÉL AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖK SZERKESZTŐHÖZ Buenos Airesből

Kedves Szerkesztő bácsi, egyletünk alapitójának mindenek előtt az Úrtól sok lelki és testi erőt kiván a Buenos Aires-i Első Magyar Baptista Gyülekezet fiatalsága. Folyó év november 6-án tartott ifjúságunk értekezletének egyik határozata volt, hogy kérjük meg a kedves szerkesztő bácsit, hogyha lehetséges adjon az Evangéliumi Hírnökbe egy kis sarkot a fiatalság részére. Mi itt annyira magányba érezzük magunkat, mivel itt nincs több magyarajkú Baptista gyülekezet akikkel kapcsolatba lehetnénk. Azt gondoljuk, hogyha az E. H.-be a fiatalság részére volna rovat mely rövid jelentéseket hozna a Magyar Baptista fiatalságnak munkájáról: USA-ból, Braziliából, Magyarországból, Romániából, Csehszlovákiából, Jugoszláviából, és a többi országokból melyekben élnek és működnek Magyar Baptista fiatalok. Ez által lelki kapcsolatba jönnénk egymással, amiből hisszük, hogy áldás fakadna, mert a jelentések által kölcsönösen buzdítanánk egymást a munkába. További elgondolásunk az, hogy e rovatba lehetne hozni a fiatalság számára rövid munkaterveket is stb. Vagy, ha megjelenhetne havonta egy kis lap a fiatalság számára mint az E. H. melléklete, az még kívánatosabb volna.

A fent említett értekezleten alulírott, mint a fiatalság vezetője megbízatást kaptam, hogy irjak jelentést az E. H.-be ifjúság egyletünk fennállásának négyéves évfordulójáról. Az évforduló ünnepség gazdag műsorral lett megtartva, a mi 3 és fél órahosszáig lekötötte a szépszámban megjelentek figyelmét. A műsor teljes közlése hosszúra nyulna, azért csak a fontosabb dolaokat említem meg.

Erre az alkalomra az imaterem szépen fel volt díszitve. Két oldalt lengett a Magyar és az Argentin zászló, középen a hivő keresztyénséget jelképező zászló. A zászlók felett olvashattuk az ünnepség vezér gondolatát:

A NÉGYÉVES GYERMEK. Az üdvözlő és bevezető beszédet gyülekezetünk lelkipásztora Pintér Sándor tv. tartotta Ján. ev. 6:9-ik verse alapján. Beszédében azt hangsúlyozta: "Van itt egy gyermek, . . ." ez a gyermek azt amije volt az Úr Jézus rendelkezésére átadta, s az által több ezren áldásban részesültek. Ha ez a kis Magyar Baptista hivő ifjusági egylet, mely ma ünnepli fennállásának négy éves évfordulóját, kész azt amije van — Istentől kapott tehetségét az Úr Jézus szolgálatára adni, akkor még sok éhes és szomjas lélek áldásban fog részesülni Buenos Airesben és egész Argentinában.

A műsort ifjú Katona Lajos tv. vezette és találóan mondta: Ifjusági egyletünk négyéves évfordulóján vizsgáljuk meg egészséges-e a gyermek? Kezei, lábai nemé bénák? Kezeivel jól dolgozott-e, és lábaival tökéletesen járt-e? Az egylet pénztárnoka, Szabó Erzsike tv-nő jelentéséből hallottuk, hogy a fiatalságnak több mint 8 ezer peszója van a kasszába. Kerekes Mátyás tv. az egylet titkárának beszámolójából megértettük, hogy 6 taggal növekedtek. A titkári beszámoló után meghallgattunk három előadást: I. Milyen értelemmel bír a gyermek négy éves korában? Erről alulírott beszélt. II. Mit tehet és mit nem tehet egy négyéves gyermek? Előadta ifj. Géber József tv. III. Ha elvész a gyermek? Erről szólt Varga János tv. Az előadások érdekesek, és épületesek voltak. Az előadásokat szavalatok, szóló és duet énekek, felolvasások, karénekek, kvartet és hegedü duettek. Szépen közreműködtek kis gyermekeink is, leendő tagjai az Ifjusági egyletnek. Szorgalmáért dicséretet érdemel Német József ifjú testvér, kevés hiijával az egész műsort felvette magnetofon szallagra.

Összefoglaló beszédében Pintér S. tv. felhívta a gyülekezetet, hogy imádkozzunk fiataljainkért, hogy telies odaadással dolgozanak a gyülekezetben az Úr neve dícsőségére.

Az elvett áldások örömmel töltötték be szívünket, amiért hálásak vagyunk menynyei Atyánknak. De hálásak vagyunk az Úrnak azért is, hogy e nyugtalan és zajgó világban lehetővé tette megtartását ezen kedves ünnepélynek

Mindenért az Úré legyen a dicsőség.

Id. Katona Lajos tv.

NEW YORK

Vacsora. Csodálatosan megtapasztaltuk az Úr áldását azon estén, amikor a keresztyén adóállomás, a Family Radio javára vacsorát rendeztünk. Oly tömeg jelent meg, hogy két ízben ültünk a vacsorához.

Az imaház zsufolásig megtelt.

Sok szép ének hangzott el, miközben Dr. Taler a rádióállomás imaórájának előadója szólta az Igét. Tiszta bevételünk, amit átadtunk a Rádiónak 420 dollár volt. Az Úré a dícsőség.

Hitmélyítő előadássorozat. Egy hétig tartott, két vasárnapot belefoglalva. Előadó: Dr. Udvarnoki Béla volt, aki most — mint mindig — mély bölcsességel szórta az Ur igéit, hol kevesebb, hol több hallgatósáa előtt. Befejező estén ének- és zeneünnepélyt tartottunk, amikor is énekkarunk énekei; Bányai Sándorné és Salamon Istvánné testvérnőink duettja; Olson Krisztina fuvolaszólója, zenekarunk játéka és Kolossy Péter v. operaénekes énekei tették változatossá esténket. Szavaltak Mátrai Mihályné és Biró György testvérek. Dícsőség az Istené.

Menyegző. November 27.-én tartotta menyegzőjét Kautz János testvérünk Jeanette Avidanoval. Az imaház teljesen megtelt ez alkalommal, amikor is Dr. Udvarnoki Béla és Fülöp Árpád testvérek végezték az egybekelési szertartást. Az ünnepélyen Kolossy Péter volt operaénekes énekelt. A templom szertartás után a felsőteremben — mindenki részvételével — szeretetvendégség volt. Úrunk áldja meg az ifiú párt.

New York-i Tudósító

GYÁSZJELENTÉS BUFFALO, N. Y.-BÓL

Szomorú szívvel tudatjuk kedves testvéreinket, hogy özv. Felső Andrásné szül. Kontz Ilona testvérnő két komoly operáció után 1965, nov. 23-án 70 éves korában, az Úrhoz költözött.

Felső testvérnő, 1929 októberben fogadta el az Urat személyes megváltójául és azóta hűséges tagja volt a buffaloi gyülekezetnek.

A temetési szertartást a gyülekezet prédikátora Rev. Galambos Pál tv. végezte a Roma beliekhez írt levél 8. része és a II. Kor. levél 5. része alapján. Ugyszintén Rev. Lehmann János testvér is segédkezett a szertartásnál. Dacára a viharos időnek a temetés nagy részvét mellett ment végbe.

Elhunyt testvérnőnket gyászolják Magyarországon élő rokonai és az Amerikában élő két mostoha gyermeke.

Urunk vígasztalja meg a gyászoló szíveket.

Egy jelen volt

KOLOSSY PÉTER

testvérünk Magyarországból nemrég került az Egyesült Államokba, itt pedig a new yorki gyülekezetbe. Odahaza operaénekes volt, de Krisztus Urunkkal való találkozása után művészetét Isten dícsőségére használia fel.

Igy a new yorki gyülekezetben november 28.-án nagy ének- és zeneestét tartottunk, ahol Kolossy testvér bemutatkozott New York lelki énekeket kedvelő magyarságának; énekművészetével magával ragadva a telt imaház hallgatóságát.

Az est igehirdetője Dr. Udvarnoki Béla volt, aki mélyen szántó beszédével ecsetelte az Úr üzenetét

A gyűjtés pedig az Irodalom fejlődését szolgálja.

Kolossy Péter meghívását minden gyülekezetnek meleg szeretettel ajánljuk! Azt tapasztaltuk, hogy ilyen alkalmakkor megtelnek a padok és az énekben és beszédben hirdetett Ige "nem tér vissza üresen". Kolossy Péter testvér bárhova elmegy, ahol Istent dícsőitheti énekművészetével. Éljünk a lehetőséggel és Urunk meg fog áldani bennünket.

Fülöp Á.

HATÁRON IROM

Határhoz értem újra.
Ködös hegyekre látok.
Mögöttem és előttem
Testvérek és barátok.

Ti is határon éltek,
én is határon élek.
Határokon keresztül
megint határra érek.

Őszi fák ringatóznak
sietö, hűs habokban.
Határokon keresztül
a szívünk összedobban.

Ha nehéz is a válás,
ha néha könny szivárog:
testvérek, hazaérünk,
és nem lesznek határok!

1965 Január 1.-től Május 15. Irodalomra adakoztak

Mrs. J. Puskas Wallacburg Ont. 2.00 Gombar Joseph, Cleveland O 2.00, Alex Koch Van Uuys, Calf. 2.00; Shaker T. M. B. Nőegylet Cleveland 25.00; Mrs. Julia Toth. Hamilton, Ont. 5.00; Joseph Orlik Welland, Ont. 2.00; Frank Berleth, Huntington, N. Y. 1.00; Mrs. Brusz Julia Miami Fla. 1.00; A. M. B. Nőiszövetség, Kurtz t.-Nő által 50.00; Hungarian M. B. gyülekezet, Los Ang. Calf. 100.00; John Veres, Detroit Mich. 2.00; Mrs. Emeri Kocsis Flat Rock, Mich. 1.00; Louis Fodor Ilona Station, Ont. 3.00; John Fekete Trenton, N. J. 5.00; Mrs. Paul Huszar Cleveland O. 2.00; Muncsan László Allen Park, Mich 1.00; Mrs. Galis S. Osoyos, B. C. 2.00; Sam Toth Leask Sask. 2.00; Andrew Toth Allbony N. Y. 5.00; Bertalan Gall Lang Beach Calf. 3.00; Kirla Gabriel Gary Ind. 5.00; Mrs. Stephen Medgyesy Trenton N. J. 2.00; Mrs. Julia Orosz Perry Ohio 1.00; Mrs. Stephen Zeffer Wadsworth O. 2.00; Mrs. John Szasz Los Ang. Calf. 2.00; Mr. Zoltan Zeke Cleveland O. 6.00; Kish Nick Kenedi Sask. 25.00; Butti Paul Palm Bay Fla. 5.00; Julius Gulyas Phila. Pa. 50.00; Mezo Louis Leask Sask. 1.00; Louis Kelemen Porta. Ind. 1.00 Mrs. Ester Katona Toronto Ont. 6.00; Rev. Bertalan Stephen Los Ang. Calf. 10.00; Mrs. Stephen Szabo Youngstown O. 19.00; Mrs. Maraaret Nagy Winnipeg Man 4.00; John Tokes Toledo O. 7.00; Garfield M. B. gyülekezet Garfield N. J. 10.00; Geza Hlinka Elberta Ala. 3.00; Stephen Unyi Kipling Sask 12.00; Daniel Huszar Cleveland O. 20.00; John Molnar Welland Ont. 7.00 John Halas Eurika Mich. 1.00; Mrs. Sophia Lang Detroit Mich. 1.00; Sprafla Paulina Cleveland O. 1.00; Andrew Toth Albony N. Y. 5.00; Mrs. Ester Toth Cranf. N. J. 6.00; Stephen Bodish Miami Fla. 1.00; Schmatz Frank N. Y. 1.00; Rev. Michael Major Campbell, O. 3.75; Joseph Kora Woodstock Ont. 5.00; Campbell O. M. B. Gyülekezet 10.00; Ozsvalt Lenke New Br. N. J. 5.00; John Szabo New Brunswick, N. J. 5.00; Szandi M. Medicine Hat. Alta 3.00; Balint Alex Detroit Mich. 5.00; Koboori Peter Montrose Calf. 5.00 Központi Diákonus Prédikátor gyülés 20.00; Központi, M. B. Nőegylet gyülés 50.00; Koch Sándor Van Nuys Calf. 5.00; eleti M. B. Kiákonus Prédikátor gyülés 10.00; M. B. Vasárnapi iskola, New Brunswick. N. J. 8.00; Mrs. Maria Szerecsi Somerset N. J. 5.00; Mrs. Gribick Mihályné, Id. New Brunswick, N. J. 9.00; Bely J. Cleveland O. 2.00.

A Jókedvü adakozót szereti az Isten Testvéreim adjunk szeretetből. Mert a mi édes Atyánk is szeretetből adta az Ő szent Fiát értünk.

Szász János, Irodalmi Pénztáros